

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 3.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.50 „

Zgierz,

dnia 1 lutego
1929 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 50 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

**Składajcie ofiary na ufundowanie Tablicy Pamiątkowej
Poległych za Wolność Ojczyzny
i na budowę Domu Ludowego.**

Wiadomości miejskie.

Otwarcie Miejskiego Zakładu Kąpielowego w Zgierzu.

Utrzymanie w czystości ciała przez kąpiel jest najprostszym i najpewniejszym środkiem do utrzymania zdrowia oraz wzmocnienia i zahartowania ciała. Obmycie jest pożyteczniejsze, niż sama zmiana bielizny, ponieważ zmiękcza skórę, oczyszcza ją i spłókuje z niej brud.

Już w starożytności narody należycie doceniały znaczenie kąpeli. Grecy i Rzymianie z wielkiem zamiłowaniem uczęszczali do łaźni i zakładów kąpielowych. W drugiej połowie ubiegłego wieku w Zachodniej Europie powstaje ruch społeczny, mający na celu propagowanie kąpeli. W Niemczech powstaje stowarzyszenie higieny publicznej stawiające sobie jako dewizę „Każdemu Niemcowi tygodniowo jedna kąpiel”.

Naród nasz, pozbawiony możliwości rządzenia się daleko odbiegł pod względem higieny ciała od sąsiednich szczęśliwszych narodów. Bardzo niewiele jest miast w Polsce, które mają Zakłady kąpielowe komunalne bądź prywatne. Miasto nasze tem więcej upośledzone było pod tym względem, że na ogólną liczbę zgóraj tysiąca nieruchomości zaledwie niecały dziesiątek posiada wodociągi miejscowe a tem samem możliwość urządzenia wani w każdym mieszkaniu. Zdając sobie z tego stanu sprawę Magistrat w 1927 r. rozpoczął budowę zakładu kąpielowego, który we wtorek, dnia 5 lutego r. b. oddany zostanie do użytku publicznego.

Zakład kąpielowy miejski mieści następujące oddziały: natryski, wanny, łaźnie parową i suchą i pływalnię. Różnorodność kąpeli każe przypuszczać, że zakład kąpielowy będzie chętnie przez mieszkańców Zgierza odwiedzany. Kto zechce umyć ciało swe pojedzie do natrysków i wani, cierpiący na reumatyzm (artretyzm), czy otłuszczenie uda się do łaźni parowej czy suchej, sportowiec chętnie uczęszczać będzie do pływalni.

Opłaty, które uzależnione są od frekwencji, narazie zostały ustalone jak następuje:

Natrysk pojedynczy	zł. 0.50
Wanna I klasy	„ 2.—
„ II „	„ 1.20
Łaźnia I klasy parowa i sucha	„ 2.50
„ II „	„ 0.75
Pływalnia	„ 1.20

Abonament za 10 kąpeli o 10% — 20% taniej.

Młodzież szkolna i stowarzyszenia sportowe korzystając będą z 50% ulgi.

Zakład kąpielowy czynny będzie cały tydzień prócz niedziel i świąt oraz poniedziałków: we wtorki i środy od 2 po poł. do 8 wieczorem, w pozostałe dni od 11 rano do 9 wieczorem.

Natryski i wanny czynne będą codziennie dla mężczyzn i kobiet. Pływalnia czynna będzie we czwartki dla kobiet, w pozostałe dni dla mężczyzn. Łaźnie czynne będą we czwartki dla kobiet, w piątki i soboty dla mężczyzn. We wtorki i środy łaźnie nieczynne.

W niedzielę, dnia 3-go lutego każdy mieszkaniec Zgierza może zwiedzić bezpłatnie zakład kąpielowy w godzinach po południowych od 1-ej do 6-ej wieczorem.

W sprawie parcelacji placów. Na mocy art. 52 ustawy budowlanej z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. № 73) Magistrat m. Zgierza podaje do wiadomości właścicielom placów względnie ich nabywcom, co następuje:

Podziel położonych w osiedlach terenów budowlanych, nie stanowiących własności państwa albo związków komunalnych, na dwie lub więcej działek, może być dokonany tylko na podstawie zatwierdzonego planu parcelacji.

Przed uzyskaniem takiego zatwierdzenia umowy o odstąpieniu części nieruchomości nie mają mocy prawnej.

Wobec powyższego każdy właściciel placu i zabudowanej nieruchomości, chcąc sprzedać część swej nieruchomości, winien w terminie przynajmniej 4 tygodniowym przed sporządzeniem aktu kupna — sprzedaży zopatrzyć się w plan parcelacyjny, sporządzony w dwóch egzemplarzach, i złożyć w Magistracie, celem zatwierdzenia.

Wszyscy kupujący i sprzedający place budowlane mogą się zgłaszać w godzinach od 11-ej do 13-ej do Wydziału Budowlanego celem otrzymania informacji, przy czem pożądanem jest w interesie samych kupujących i sprzedających, aby informacji tych zasięgnęli w terminie przynajmniej 4-tygodniowym przed przystąpieniem do sporządzenia aktu kupna — sprzedaży.

Zatwierdzanie planów budowlanych. W myśl art. 389 nowej ustawy budowlanej z dnia 10/II - 19 8 r. (Dz. U. № 23) zatwierdzanie projektów budynków prywatnych należy do Magistratu.

Projekt budowy musi być rozpatrzonej przez Komisję Budowlaną i przez Magistrat.

Ponieważ posiedzenia Komisji Budowlanej odbywają się przeciętnie dwa razy w miesiącu, przeto projekt, złożony w Magistracie ze względów czysto technicznych może być zatwierdzony w terminie około trzech tygodni od chwili zgłoszenia w Magistracie.

Aby uniknąć niesłusznych narzekań przystępujący do budowy winien we własnym interesie postarać się o projekt w terminie przynajmniej 6-ciomiesięcznym przed rozpoczęciem budowy.

Osobiste. Zgodnie z obwieszczeniem Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 27 grudnia 19 8 r. zgierzanin p. Zenon Jan Zarzycki otrzymał dekret p. Wojewody w Łodzi, nadający mu tytuł mierzniczego I klasy i prawo wykonywania zawodu mierzniczego przysięgłego. Przysięgę złożył p. Zarzycki dnia 12 listopada r. ub. i urzęduje w Łodzi, ul. Rzgowska № 15.

O ruchu cudzoziemców. W dzienniku Usta w z dnia 26 stycznia r. b. ukazało się rozporządzenie Min. Spr. Wewn. z dnia 15 grudnia 1928 r., wydane w porozumieniu z Min. Spr. Zagranicznych, o ruchu cudzoziemców, jako przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 13 sierpnia 1928 r. o cudzoziemcach. Rozporządzenie wyżej wspomniane przewiduje 2 rodzaje przyjazdów do Polski:

- 1) dla pobytu czasowego do lat 2
- 2) dla pobytu przez czas dłuższy niż 2 lata, czyli dla t. zw. osiedlenia się w granicach Polski.

Zezwolenie na wjazd i pobyt czasowy udzielać będą urzędy konsularne przez wystawienie wizy pobytowej bez porozumienia się, jak dotąd, z władzami centralnymi, co ułatwi załatwienie poszczególnych spraw. Cudzoziemiec, który przybył na mocy wizy pobytowej, może przebywać tylko przez czas oznaczony w wizie, i obowiązany jest opuścić granice Rzeczypospolitej w ten sposób, aby nie przekroczył tego czasu. W wypadku gdy cudzoziemiec wykaże, że w wyznaczonym mu czasie pobytu nie mógł osiągnąć celu, zadeklarowanego przy otrzymaniu wizy pobytowej, powiatowa władza administracji ogólnej może mu udzielić stosownego przedłużenia, jednak na czas nie dłuższy 2 lat od dnia pierwszego przekroczenia granicy.

O wjazdach dla osiedlenia się (pobyt ponad 2 lata) będzie decydował wojewoda, zanim cudzoziemiec przyjedzie. Cudzoziemiec, który zamierza osiedlić się, powinien złożyć za pośrednictwem polskiego urzędu konsularnego podanie o zezwolenie na osiedlenie się do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, właściwej dla tej miejscowości, gdzie ma nastąpić osiedlenie, oraz dołączyć do podania wypełnioną i własnoręcznie podpisaną deklarację przepisową z fotografią oraz poświadczeniem władzy państwa ojczystego z uwierzytelnionym tłumaczeniem, że jest jego obywatelem. W razie uwzględnienia podania cudzoziemiec otrzymuje od wojewódzkiej władzy administracyjnej za pośrednictwem urzędu konsularnego, w którym złożył podanie, kartę osiedlenia, a od urzędu konsularnego wizę osiedleńczą, uprawniającą do przekroczenia granic Rzeczypospolitej. Karta osiedlenia ważna jest na 1 rok, w razie nieprzybycia cudzoziemca do miejscowości osiedleńczej w ciągu 1 roku od dnia wystawienia karty, traci ona swą ważność.

Poza tem rozporządzenie wprowadza daleko idące ulgi dla cudzoziemców, którzy zbiorowo chcą odwiedzać Polskę w celach turystycznych, sportowych, gospodarczych lub kulturalno-oświatowych. Dla uzyskania takiej wizy grupa powinna posiadać kierownika, który w jej imieniu przedstawia w urzędzie konsularnym ważny paszport zbiorowy.

Cudzoziemcy, którzy przebywają w granicach Polski w dniu wejścia w życie omawianego rozporządzenia, obowiązani są dopełnić obowiązku rejestracji według planu, podanego do publicznej wiadomości przez powiatowe władze administracji ogólnej.

Obowiązkowi rejestracji nie podlegają cudzoziemcy, którzy nie będą mieli ukończonych lat 16 w dniu 30 czerwca 1929 r.

Wypełnienie obowiązku rejestracji polega na zgłoszeniu się u powiatowej władzy administracji ogólnej w celu przedstawienia dowodu osobistego, wypełnienia karty rejestracyjnej, złożenia 2 fotografii i udzielenia urzędnikowi rejestrującemu żądanych przez niego wyjaśnień.

Ponieważ rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 mies. od dnia ogłoszenia, t. j. od 26 marca 1929 r., przewi-

dziany jednorazowy obowiązek rejestracji będzie dotyczył tylko tych cudzoziemców, którzy znajdują się w Polsce w tym dniu.

Jednocześnie z zarejestrowaniem się cudzoziemcy, którzy oddawna przebywają w Rzeczypospolitej, otrzymują zezwolenie na pobyt do odwołania, a zatem zwolnieni będą od kłopotów, związanych z przedłużeniem zezwoleń na pobyt.

W sprawie uzdrowienia warunków wypieku pieczywa. Pan Wojewoda Łódzki wydał specjalny okólnik, z którego wynika, że Wojewódzka Komisja do badania wypieku chleba ustaliła, że sprawa uzdrowienia warunków wypieku pieczywa w wielu jeszcze miejscowościach nie ruszyła z miejsca; czynne bowiem są piekarnie nieodpowiadające wymaganiom rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 26 1tego 1921 r. (Dz. Ust. № 26, poz. 151), wskutek czego wypiek pieczywa odbywa się w warunkach wielce anty-sanitarnych.

Ze 163-ch piekarni, zwiedzonych na terenie Województwa Łódzkiego, znalazła Komisja w dobrym stanie jedynie 31 piekarni, w przybliżeniu (20%), w średnim stanie tylko 65 piekarni (40%), w złym stanie resztę, t. j. 64 piekarnie (40%), które zostały przez Komisję uznane za nieodpowiednie.

Wrażenia, jakie Komisja z lustracji piekarni wynosi, są często jawnajorsze.

Oto obrazy: wiele z piekarni mieści się w pomieszczeniach nieodpowiednich, w suternach szczupłych, ciemnych i dusznych, ściany i sufity pokryte kurzem i pajęczyną, podłogi nierówne i powybijane, pomimo gorąca kawy i ściany izb wilgotne, a w nich stoją wory z mąką, naczynia brudne, kotły zawierają wodę brudną, deski i stolnice nieskrobane i nie myte, w izbach pełno robactwa i much, robactwo także w bajdach, ciasto z powodu szczupłości lokalu rozłożone na ziemi wśród kurzu i śmieci w przedstonkami w podwórze; na piecach i stołach ponieważ się pościel i odzież czeladników, których zastano także śpiących na deskach i skrzyniach, — z piekarniami są połączone mieszkania, które nie posiadają innych wejść jak tylko przez piekarnie, — robotnicy bez fartuchów lub w brudnych fartuchach, z nieobciętymi i nieoczyszczonymi paznokciami, brak miednic z wodą w piekarniach i t. d.

Są to źródła zarazy i rozsądki chorób, wobec czego sprawa naprawy tych stosunków nabiera specjalnego znaczenia dla szerokiego ogółu i wymaga w myśl obowiązujących przepisów prawnych jawnajradkalniejszego rozstrzygnięcia w kierunku podniesienia stanu sanitarnego piekarni, nadających się do uporządkowania i likwidacji wszystkich tych piekarni, które urządzone zostały w pomieszczeniach zbyt szczupłych i nieodpowiednich.

Obowiązującą podstawą prawną dla akcji uzdrowienia warunków wypieku pieczywa jest rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 26/II 1921 r. (Dz. Ust. № 26, poz. 151), obowiązującym zaś zarządzeniem wykonawczem okólnik Ministra Spraw. Wewn. z dnia 6/VI 1927 roku № Z. H. 2220/27, podany Panom do wiadomości reskryptem tut. z dnia 18.VI 1927 r. L. Zd. 1521/27.

W myśl tych przepisów i zarządzeń piekarnie, nadające się do uporządkowania, mają dokonać tego uporządkowania bezwzględnie pod rygorem zakazu wypieku (przez opieczętowanie pieców, natomiast piekarnie nie nadające się do uporządkowania z powodu szczupłości lokalu lub jego nieodpowiedniego położenia (zagłębienie ponad 1/3 wysokości i t. d.) podlegają likwidacji, przyczem jednak władza admin. ogólnej I-ej instancji, wydając odnośne zarządzenie powinna mieć stale na uwadze, czy miejscowe warunki pozwalają na równoczesne zamknięcie wszystkich piekarni zdyskwalifikowanych, z uwagi na możliwość braku dostatecznej podaży pieczywa w danej miejscowości ze strony pozostałych piekarni. W myśl tego zdyskwalifikowane piekarnie będą traktowane naogół indywidualnie, t. zn., że nakazy o likwidacji piekarni będą wydawane każdorazowo po dokładnem zbadaniu miejscowych warunków, decyzye zaś o dalszem pozostawieniu piekarni zdyskwalifikowanych w dotychczasowych pomieszczeniach w każdym konkretnym wypadku należy wydać za zgodą wojewody (reskrypt Min. Spr. Wewn. z dnia 30 listopada 1927 r. № Z. H. 5147).

Natychmiastowe czasowe wstrzymanie wypieku przez opieczętowanie pieców na zasadzie art. 14 cyt. rozp. Min. Zdr. Publ. z dnia 26.II. 1921 roku będzie zarządzone jedynie w wypadkach wyjątkowych, jak np. w razie prowadzenia robót malarskich i mularskich i t. p., koniecznych dla uporządkowania piekarni.

Natychmiastowe zamknięcie piekarni, przeznaczonych do likwidacji, będzie zarządzone również tylko wyjątkowo (stan wielce anty-sanitarny — wilgoć, robactwo).

W decyzjach o zarządzaniu likwidacji wyznaczony zostanie stronom stosowny termin (kilukumiesięczny) dla likwidacji z uprzedzeniem, iż na wypadek uchybienia terminu tego wstrzymany będzie natychmiast wypiek i równocześnie skierowana będzie sprawa zniesienia warsztatu na drogę sądową w myśl art. 311, 207 i 37 K. K.

Zakładanie nowych piekarni jest uzależnione od uzyskania uprzedniego zatwierdzenia projektu urządzenia przez władzę przemysłową I-iej instancji w myśl art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7.VI 1926 roku (Dz. Ust. № 59, poz. 468) o prawie przemysłowym (co oczywiście będzie mogło być uczynione tylko po ustaleniu między innymi wymogów przytoczonego rozp. Min. Zdr. Publ. z dnia 26.II. 1921 r. (Dz. Ust. № 26, poz. 151) oraz wymogów rozporządzenia Min. Spr. Wew. i innych Ministrów z dnia 31.X. 1928 roku (Dz. Ust. № 102, poz. 894) o stosowaniu mechanicznych urządzeń.

(Z wydawnictw). Samorząd Miejski Nr. 12. Niezmiernie cenny materiał dla badaczy życia samorządowego daje artykuł pierwszy pióra Marceliego Porowskiego p. t. „Gospodarka miast w świetle liczb”. Autor opiera się na preliminarzach budżetowych miast na rok 1927/28 jako pierwszych sporządzonych według jednolitej instrukcji budżetowej. Dane cyfrowe ujęte w tablicy porównawcze wydatków miast tak wydzielonych jak i niewydzielonych dają ciekawy obraz kierunku rozwoju gospodarki miejskiej, rozpiętości wydatków na poszczególne działy oraz obciążenia mieszkańców na głowę.

Następnie zeszyt zawiera dokończenie pracy Leona Władysława Biegeleisena p. t. „Reforma administracji komunalnej”. Omawiając usprawnienie administracji komunalnej autor wykazuje na przykładzie miast niemieckich jaki odsetek budżetu administracyjnego pochłaniają wydatki personalne i przechodząc następnie do stosunków w Polsce omawia szeroko braki i wady w szpitalnictwie w ogóle a samorządzie warszawskim w szczególności, wykazując dobitnie jak wady te wpływają na wzrost wydatków personalnych. Wreszcie specjalną uwagę poświęca wydatkom personalnym w Warszawie, gdzie w porównaniu z Berlinem a nawet Wiedniem wydatki te są bardzo wysokie.

Część druga artykułu poświęcona jest sprawie wyszkolenia pracowników samorządowych, z wykazaniem głównie tego, co się w tym kierunku uczyniło w Niemczech, gdzie zwłaszcza, po wojnie, uznano konieczność fachowego wykształcenia urzędników samorządowych. Po szczegółowym omówieniu traktowania sprawy powyższej w Niemczech i wzmiance jak do kształcenia urzędników odnosi się Belgia, autor przechodzi do stosunków polskich, charakteryzując typ przeszkolenia urzędników samorządowych w Polsce z wykazaniem programu Sekcji Samorządowej kształcenia urzędników komunalnych przy Wolnej Wszechnicy Polskiej. Sekcja powyższa założoną została przy współpracy Związku Miast Polskich.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 10-go stycznia 1929 r.

Przewodniczący burmistrz Swiercz, stwierdzając obecność 18 radnych oraz 3 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7³⁰ wieczorem.

Obecni radni: 1) Chudobiński Jan, 2) Chojnacki Michał, 3) Czaplński Ignacy, 4) Grünberg Fabjan, 5) Kotula Oskar, 6) Kosmański Szczepan, 7) Morgensztern Abram, 8) Pawlikowski Władysław, 9) Ratz August, 10) Scherch Rudolf, 11) Stasiak Jan, 12) Sirkis Lejzer, 13) Treichel Aleksander, 14) Wieczorek Edward, 15) Zeleszkiewicz Czesław i 16) Zastawny Franciszek oraz członkowie Magistratu: wice-burmistrz Zajączkowski Leopold, i ławnicy: Szmidt Edward i Szwarc Isucher.

Nieobecni radni: 1) Flaczyński Władysław, (uspr.), 2) Kryst Franciszek, (uspr.), 3) Lukszejdt Wacław (uspr.), 4) Michałak Antoni (nieuspr.), 5) Piwowski Władysław (nieuspr.), 6) Rozpiórski Józef (uspr.), 7) Szymczak, Stanisław (uspr.) i 8) Zwykielski Gedalje oraz ławnik Martyniński Jan (uspr.).

Sekretarzuje radny Kotula Oskar.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu,
- 2) Uchwalenie budżetu dodatkowego na rok 1928/29,
- 3) Upoważnienie Magistratu do zawarcia umowy w sprawie regulacji hipoteki miasta Zgierza,
- 4) Dodatek funkcyjny w wysokości zł. 100.— mies. dla inżyniera miejskiego,

- 5) Zamiana placu miejskiego przy zbiegu ulic Średniej i Romualda Mielczarskiego (Wesoła) na nieruchomość Straży Pożarnej przy zbiegu ulic Średniej i 1. Maja (obecna remiza),
- 6) Zapisanie do ksiąg ludności stałe:
 - a) Jana Kłosa, zam. przy ul. 1-go Maja № 2,
 - b) Bolesława Stemplewskiego, zam. przy ul. Piaskowej 2,
 - c) Jana Kubiczkiego, zam. przy ul. Piłsudskiego № 73 i
 - d) Feliksa Mamińskiego, zam. przy ul. Zakręt № 1,
- 7) Komunikaty,
- 8) Wolne wnioski.

Protokół 30 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 20 grudnia 1928 r. po odczytaniu Rada Miejska przyjęła z wyjaśnieniem p. wice-burmistrza Zajączkowskiego odnośnie do wyrażenia jego „półtora urzędnika” w związku z zapytaniem radn. Morgenszterna, ilu pracowników zatrudnionych jest w Wydziale Budowlanym.

2) Uchwalenie budżetu dodatkowego na rok 1928/29.

W związku z powyższym punktem radny Stasiak zgłosił wniosek, by na przyszłość przed wejściem pod obrady budżetu dodatkowego budżet był przystany przynajmniej po 1 egz. do poszczególnych frakcji radzieckich.

W odpowiedzi przewodniczący burm. Swiercz wyjaśnił, że właściwie budżet dodatkowy zawiera te same pozycje, które uchwalone zostały przy przyjęciu budżetu ogólnego na rok 1928/29 i dlatego uważa, że wniosek radn. Stasiaka jest nieaktualny.

Wobec podtrzymywania przez radn. Stasiaka wniosku burm. Swiercz oddał wniosek powyższy pod głosowanie.

Wniosek ten 5 gł. za przy abstynencji reszty radnych został przyjęty.

Przy odczytaniu przez przewodniczącego poszczególnych pozycji budżetu dodatkowego na rok 1928/29 dłuższą dyskusję wywołała poz. b w Dziale VI-na tran dla dzieci.

W tej sprawie radny Zeleszkiewicz oświadczył, że jego zdaniem, kredyt na omawiany cel jest niepotrzebny gdyż kierownicy szkół pobierają od dzieci szkolnych pewne opłaty na różne potrzeby szkolne przeznaczając fundusze i na tran.

Nad powyższą sprawą pomiędzy przewodn. a radnym Zeleszkiewiczem wywiązała się ożywiona wymiana zdań, w konkluzji której radny Zeleszkiewicz oświadczył, że ponieważ przewodn. nie da mu się wypowiedzieć, na znak protestu opuszcza posiedzenie Rady.

W sprawie powyższej zabrał jeszcze głos radny Stasiak, oświadczaając, że pobieranie jakichkolwiek opłat szkolnych na pomoce naukowe jest niepedagogiczne, przyczem zastrzega sobie, że do tej sprawy powróci jeszcze przy uchwaleniu budżetu na rok 1929/30.

Poczem Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła budżet dodatkowy na rok 1928/29.

3) Upoważnienie Magistratu do zawarcia umowy w sprawie regulacji hipoteki miasta Zgierza.

Przewodniczący burm. Swiercz, komunikuje, że sprawa uregulowania hipoteki miasta Zgierza posunęła się tak daleko na przód, że chodzi jedynie o udzielenie upoważnienia przez Radę Miejską burmistrzowi Swierczowi Janowi do dania notarialnego pełnomocnictwa adw. Radzisławowi Wodzińskiemu, prowadzącemu w imieniu miasta Zgierza sprawę uregulowania hipoteki miasta Zgierza.

Po krótkiej dyskusji Rada Miejska jednogłośnie powzięła uchwałę treści następującej:

„Rada Miejska uchwała upoważnić Magistrat miasta Zgierza w sobie burmistrza Jana Swiercza do udzielenia notarialnego pełnomocnictwa adw. Radzisławowi Wodzińskiemu, prowadzącemu w imieniu m. Zgierza sprawę uregulowania hipoteki m. Zgierza, do projektowania treści i zgłoszenia wszelkich wniosków oddzielnie lub łącznie z przedstawicielem Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, zamierzających do ustalenia prawa własności do nieruchomości, położonych na terenie m. Zgierza, a należących do gminy m. Zgierza w księdze wieczystej „Miasto Zgierz” w Hipotece Wojewódzkiej w Piotrkowie”.

4) Dodatek funkcyjny w wysokości zł. 100.— mies dla inż. miejskiego.

Poczem zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska jednogłośnie przyznano dodatek funkcyjny w wysokości zł. 100.— mies. inżynierowi p. Kralkowskiemu Mieczysławowi.

- 5) *Zamiana placu miejskiego przy zbiegu ulic Średniej i Romualda Mielczarskiego (Wesoła) na nieruchomość Straży Pożarnej przy zbiegu ulic Średniej i 1 Maja (obecna remiza).*

Przewodniczący burm. Świercz komunikuje, że Zarząd miejscowej Straży Pożarnej zwrócił się do Magistratu z propozycją o sprzedaż drogą zamiany placu miejskiego, położonego przy zbiegu ulic Wesołej i Średniej na plac Straży Pożarnej, położony przy zbiegu ulic 1-go Maja i Średniej.

W tej sprawie wyłoniona została Komisja z ramienia Magistratu w osobach: inż. Kralkowskiego, Liberka, Kosmalskiego i Karasińskiego celem oszacowania obydwu wymienionych placów.

Komisja ta oszacowała plac miejski na sumę zł. 13,800.—, plac Straży Pożarnej wraz z budynkiem (remizą) zaś na sumę zł. 14,152.—. Sprawa ta została wniesiona na porządek obrad dzisiejszego posiedzenia dlatego, że Magistratowi chodzi o wydanie opinii przez Radę Miejską, czy zgodzi się na sprzedaż drogą zamiany placu miejskiego bez żadnej dopłaty.

Po nadmianieniu przez Przewodn., że do obecnego czasu zarząd Straży Pożarnej ze swej strony żadnej propozycji nie zgłosił, Rada Miejska upoważniła Magistrat do prowadzenia pertraktacji z zarządem Straży Pożarnej i po uzgodnieniu sprawa ta zostanie wniesiona ponownie na posiedzenie Rady Miejskiej celem powzięcia konkretnej uchwały.

- 6) *Zapisanie do ksiąg ludności stałej.*

Następnie Rada Miejska jednogłośnie wyraziła swą zgodę na zapisanie do ksiąg ludności stałej tutejszego miasta niżej wymienione osoby:

- Jana Kłosa, zam. przy ul. 1-go Maja № 2,
- Bolesława Stemplewskiego, zam. przy ul. Piaskowej 2,
- Jana Kubackiego, zam. przy ul. Pił-udskiego № 73 i
- Feliksa Mamińskiego, zam. przy ul. Zakręt № 1.

- 7) *Komunikaty.*

W „Komunikatach” Przewodniczący burm. Świercz, podając do wiadomości, że w najbliższy czwartek odbędzie się posiedzenie Rady Miejskiej w sprawie budżetu m. Zgierza na rok 1929/30, prosi pp. radnych o jaknajwcześniejsze przybycie.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszym podaje do wiadomości, że w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi ustalone zostały następujące godziny przyjęć:

Wojewoda przyjmuje strony i delegacje
we wtorki i czwartki od godziny 12-ej do 14-ej

Naczelnicy Wydziałów i Referenci przyjmują
codziennie od godziny 11-ej do 13-ej.

Biurowo informacyjno-podawcze

udziela informacji i przyjmuje podania o godz. 8-ej do 14-ej.

Wszyscy interesanci, przybywający do Urzędu Wojewódzkiego, winni przedewszystkiem zgłosić się w Biurowo informacyjno-podawczem, gdzie, prócz zasadniczych informacji, otrzymywać będą wskazówki, w którym wydziale wzgl. u którego referenta zasięgnąć mogą żądanych wiadomości wzgl. wyjaśnień.

Zgłaszanie się interesantów bezpośrednio po wydziałach wzgl. u poszczególnych referentów jest niedopuszczalne i tolerowane nie będzie.

Jednocześnie Magistrat nadmienia, że jedynie w godzinach ustalonych zgłaszający się mogą zgłaszać informacji, pouczeń i wyjaśnień, a po naznaczonym terminie przyjmowani nie będą.

Zgierz, dnia 21 stycznia 1929 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszym podaje do wiadomości, że od dnia dzisiejszego obowiązują następujące ceny na mięso i wędlinę:

mięso	
Wieprzowina	1 kg. zł. 2.35
Szab i baleron	1 " " 2.90
Stonina	1 " " 3.10
Sadło	1 " " 3.10

Magistrat.

Sadło solone	1 kg. zł. 3.10
Mięso wołowe	1 " " 2.20
" " bez kości	1 " " 2.60
Poładwica	1 " " 3.—
Cielęcina	1 " " 2.40
Baranina	1 " " 2.40
Łój	1 " " 2.50

wędlina

Salceson	1 kg. zł. 3.10
Kiełbasa zwyczaj.	1 " " 3.10
" krajana	1 " " 3.10
" serdelowa	1 " " 3.10
Pasztetowa	1 " " 4.—
Serdelowa	1 " " 4.10
Podgardlana	1 " " 2.20
Czarna	1 " " 2.20
Kaszanka	1 " " 1.20
Krakowska	1 " " 4.—
Szynka gotowana	1 " " 5.80
" sur. wędzona	1 " " 3.30
" bez kości	1 " " 3.80
Baleron gotowany	1 " " 5.80
" surowy	1 " " 4.50
Boczek sur. wędzony	1 " " 4.—
got.	1 " " 4.30
Szmalc	1 " " 3.70
Siekane	1 " " do umowy
Poładwica sur. wędzona	1 kg. zł. 6.20
Stonina wędzona	1 kg. zł. —
Kiełbasa surowa	1 kg. do umowy

Winni żądania lub pobierania cen wyższych od wyznaczonych lub nieujawnienia tych cen w cennikach właściwych przedsiębiorstw handlowych będą karani przez władzę administracyjną I instancji w/g art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 91 z 1926 r. poz. 52) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 10.000.— zł., o ile dany czyn nie ulega surowszemu ukaraniu w myśl innych ustaw karnych.

Zgierz, dnia 22 stycznia 1929 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Zawiadomienie.

Niniejszym mam zaszczyt zawiadomić Sz. Kliენტę, że w dniu 1 lutego 1929 r. otworzyła w świeżo przeniesionym lokalu, sklep sprzedaży artykułów elektrotechnicznych i produktów naftowych.

Polecam.

Żarówki elektryczne „Osram, Philips“ baterie anodowe „Centra“ przewodniki akumulatory, woltomierze i t. p.

Benzynę samochodową, smary, i oleje wszelkich gatunków.

Zgierz, w tutym 1929 r.

Sklep artykułów elektrotechnicznych i produktów naftowych

HELENY JANKE

Zgierz, Rynek Kilińskiego № 3.

OGŁOSZENIE.

W dniu 30 stycznia r. b. w godzinach obiadowych zgubiono 2 banknoty po 100 złotych łaskawy znalazca zechce oddać do Komisarjatu P. P. miasta Zgierza, za wynagrodzeniem.

W dniu 29/1 1929 r. zaginął pies Wilk. Proszę o łaskawą odprowadzenie do domu Helenówek, Restauracja Romański.

Druk M. Nowicki w Zgierzu.